

ÚNOR 2024

WARES

we are students

45

ROZHOVOR

Benedikt Robin Polívka je relativně novým členem našeho učitelského sboru. Na druhém stupni vyučuje anglický jazyk a na prvním stupni působí jako asistent pedagoga.

Jak se vám líbí zde na škole a jak se vám zde pracuje?

Tak já jsem na tuhle školu kdysi chodil tři nebo čtyři roky. Pracuje se mi tady dobře. Fakt musím říct, že tahle škola je vážně moc hezká. Mám osobní zkušenosti se sportovkou a musím říct, že tady se mi líbí mnohem víc. Jsem tady spokojený, pracuje se mi tu dobře, budova je skvělá a vybavení je taky úžasné.

Proč jste se rozhodl studovat a vyučovat zrovna anglický jazyk?

Angličtinu jsem krátce studoval v Olomouci, a to konkrétně filologii. Angličtinu vyučuji, protože mám mezinárodní certifikát, taky protože mi jde nejvíc z předmětů, které se tu vyučují, ale hlavně protože mě to baví. Angličtina je něco, s čím se setkáváme každý den a je to zajímavý jazyk.

Vzhledem k tomu, že jste nejmladším učitelem zde na škole, vnímáte, že máte na výuku jiný pohled než ostatní starší učitelé?

Nemám úplně zkušenosti s tím, jak tady vyučují ostatní učitelé, ale myslím si, že mám určitě trochu jiný vhled do výuky, protože prostě vím, co vám je blízké. Zním váš humor, protože ode mě nejste věkově tak daleko. Myslím, že vím, co vás bude na výuce bavit víc. Zatím z těch čtyř tříd mám pocit, že vás to nějakým způsobem baví. Myslím si, že můj věk je určitě velký faktor v tom, jak učím.

Jestli se nepletu, tak zastáváte filozofii škola hrou.

Ano, zastávám. Rozhodně jsem spíš za alternativní formy výuky. Sešity a učebnice jsou taky fajn, ale myslím, že se mezi tím musí najít nějaký ten balanc.

Máte nějaké záliby nebo koníčky?

Hodně čtu a poslouchám hudbu. Filmy jsou můj koníček. Rád čtu thrillery a detektivky. Kdysi jsem hrával na klavír a na klarinet, a to dokonce i v kapele.

R. Tomčíková, D. Pelc 9.C

PREVENCE NA NAŠÍ ŠKOLE

Otázky na téma SEBEPOŠKOZOVÁNÍ

Je to fenomén, který se týká pouze dětí a mladých lidí?

Ne, sebepoškozování se může vyskytnout v kterémkoli věku. Nejčastěji se ale objevuje právě mezi dospívajícími a mladými dospělými, zkušenost s ním má až 17 % z nich. Čísla ale mohou být vyšší, protože sebepoškozování často provází stud se s obtížemi svěřit. Bránit mohou i předsudky společnosti vedoucí k bohužel stále rozšířenému přesvědčení, že lidé se sebepoškozují, aby získali pozornost, nebo protože chtějí být "zajímaví" a je to trend.

Proč se k tomu někdo uchýlí?

Sebepoškozování je nejčastěji důsledkem silných emocí. Jejich vlivem je zabarveno myšlení a ovlivněn způsob, jakým na ně dotyčný*á reaguje. V některých případech se jedná o formu sebetrestání nebo reakci na traumatickou událost. Dalším důvodem může být stav, kdy dotyčný*á naopak "necítí nic" a sebepoškození slouží k navození pocitu, že "alespoň něco cítí" (emoce, fyzickou bolest).

S.T.O.P.
První pomoc při sebepoškozování
KDYŽ DUŠE VOLÁ O POMOC

- 1. Stop:** Zastav se. Uvědom si, že teď prožíváš silnou emoci, která zkresluje vnímání a člověk tak může jednat zbrkle a zkratkovitě. Můžeš si opláchnout obličej studenou vodou.
- 2. Ted' si dej pauzu:** Zhluboka se nadechni a vydechni. Zatíneš a povolíš svaly a pravidelně dýchej. Zacvič si. Zkus odvést pozornost jinou aktivitou.
- 3. Obrat' pozornost ke smyslům a emocím:** Všiměj si svých emocí a pojmenuj je. Všiměj si věcí kolem sebe a vyjmenuj je. Zaměř se postupně na všechny svoje smysly a co jimi vnímáš.
- 4. Poohlédni se:** Ted', když jsi získal*á odstup, co si myslíš a cítíš?

NEVYPUST DUŠI
www.nevypustdusi.cz | @nevypustdusi
Naskenuj mě!

Co zkusit místo sebepoškozování?

*podívat se na oblíbené ilustrace
pozorovat zapálenou svíčku
vytvořit si album s hudbou pro tyto případy a pustit si ho
vařit skořici, upéct sušenky, udělat si popcorn
vychutnat si mátový bonbon, žvýkat žvýkačky
dát si horkou vanu nebo sprchu
mazlit se se psem nebo kočkou
dát si na čelo studený obklad
někoho obejmout
sport, při kterém se vybiješ
mačkat kostku ledu, dokud neroztaje (nebo ji mít v ústech)
bouchat do polštáře
poslouchat hlasitou hudbu
tlačit dlaněmi proti zdi silou celého těla*

*překřížit si ruce a poklepávat prsty po pažích
napočítat do tisíce
jít na veřejné místo, pryč od možnosti sebepoškodit se
věnovat se kreativní činnosti
vypovídat se či zavolat blízkému, jít ven s přáteli
uklízet*

zdroje: www.nevypustdusi.cz, www.nepanikar.eu

A. Janíčková, metodik prevence

Z PARLAMENTU

Město Litvínov z **participativního rozpočtu** vyčlenilo 2 100 000 Kč. Pokud máte nápad, jak vylepšit Litvínov, navrhnete projekt a zašlete na stránky města Litvínov. Návrhy, které budou mít největší podporu, město zrealizuje.

(www.litvinov-nasemesto.cz)

Na **Den dětí** se nejspíše zrealizuje **Den naruby**. Spočívá v tom, že se žáci obléknou za učitele a učitelé naopak za žáky. Obrátí se i učení- Žáci si zahrají na učitele.

Máte nápad co zrealizovat na **MDŽ**? Dejte vědět svým třídním parlamentářům.

V pátek 1. března se uskuteční **Den filmových postav** - -oblékněte se za vaši oblíbenou filmovou/pohádkovou postavu. Ze třídy budou vybráni dva zástupci s nejlepší maskou. Porotu budou tvořit parlamentáři z různých tříd.

Kačka Macháčková 8.B

ČESKÁ NÁRODNÍ BANKA V PRAZE

Ve středu 31.1. se žáci 8. B zúčastnili exkurze do České národní banky.

V bance jsme zhlédli krátký animovaný film o vzniku Národní banky. Přes starodávne ochranné dveře jsme vstoupili do výstavní místnosti.

Tato místnost dříve sloužila pro ukládání peněz a cenných papírů do schránek.

Ve výstavní místnosti jsme viděli pár schránek, do jedné se i podívali.

Dále jsme se dozvěděli o historii a vývoji peněz, také jsme si zkusili potěžkat různé typy materiálů od dřeva, přes olovo, až po ryzí zlato.

V bance je vystavena 130 kg těžká ryzí zlatá mince. Největší a nejtěžší zlatou mincí ale vlastní Austrálie.

Celá prohlídka se všem moc líbila.

K. a M. Hlaváčkovy 8. B

LYŽAŘSKÝ VÝCVIKOVÝ KURZ

5. ROČNÍK

Lyžařský výcvik

Jsem doma a medlím si. Inaším se rychleji a na nic moc nemyslím, takže jsem sám. Čepici byl jsem ve sběru, ale stihl jsem se. Se štěstím jsem nasedl do autobusu a v hlavě jsem si říkal, budu dobrý? Nechlama rodiče? Ale už jsme museli vyjet. Měli jsme si nasadit věci. Čekal jsem že to bude hračka, ale nebyla. Nikdy to nebylo tak těžké.

Potom nastala ta chvíle rozdělávání. Jíme se do kůže. Dupal jsem že budu nejlepší, pak to přišlo. Řekli že jsem nejlepší byl jsem nadšený. Dostal jsem krásně milého trenéra který si moje kůže hned vzal na velkou sjezdovku. Bál jsem se že když spadnu budu se mi stát smát.

Když jsem vyjel překvapivě mi to šlo. Když náhle jsem spadl a když jsem spadl státní se mi nemálo já se smál sám sobě. Moc mě to bavilo naučil jsem se spoustu věcí. Všechno jsem vyprávěl rodičům. Mami mě že už je konec, ale byl to můj nejlepší školní zážitek.

J. Jelínek 5. C

LVK 7. ROČNÍK

V neděli 11.2. byli žáci sedmých tříd na týden osvobozeni ze školy a jeli na lyžák. Paní učitelka Karásková nadávala, že zase nebudeme stíhat látku z češtiny. Cesta na Benecko byla dlouhá, ale zábavná. Když jsme dorazili na místo, báli jsme se, že si lyžování moc neužijeme. Sněhu jsme měli málo, ale na tři dny nám vystačil. Byli jsme rozděleni do tří skupin, začátečníci, mírně pokročilí a pokročilí. Když jedna skupina lyžovala, zbytek chodil na turistiku. Každý večer ještě před večerí jsme měli přednášky od pana Ludka. Po večeri jsme hráli společenské hry. Po hrách jsme měli do 22:00 volný čas. Když jsme večer po večerce nespali, paní Mandíková nám všem dveře otevřela. Všichni si lyžák moc užili až na pár nemocných, kterým se zkrátil čas na lyžáku. Chtěli bychom tam jet znova, máme vzpomínky do konce života.

K. Smolíková, B. Himlová 7. C

ÓDA NA LYŽÁK

Lyžák na Benecku

Přijeli jsme do Benecka,
bylo to tu mega pecka.
Na lyžích jsme se vznášeli,
svahy jsme sjížděli,
jako bychom létali.

Jezdili jsme jako draci,
nabrali jsme motivaci.

Na pokoji to dobré bylo,
i když na pár hádek zbylo.

Na lyžích nás to bavilo,
i když hodně pádů bylo.

Na túry jsme chodili,
až nás nohy bolely.

E. Buršová, A. Ocásková 7. B
T. Hrazdírová 7.A

Život na lyžáku

Na lyžák jsme přijeli,
hodně toho viděli.
místo sněhu bylo bláto,
ale i tak to stálo za to.

Bylo hodně legrace,
až na jejich matrace.
Po snídani jsme lyžovali,
na sjezdovce trénovali.

Túry byly velmi dlouhý,
byly to tři kilometry pouhý.
ve středu jsme šli nakupovat
a potom s tím obchodovat.

Poslední den jsme šli pěšky,
bolely nás velmi nožky.
Bylo to tu hodně dobrý,
škoda, že mi došly drobný.

S. Holub, Š. Bergman, M. Falář,
M. Stránský 7. A, A. Tran 7. B

Náš lyžák

Do Benecka lyžovat jsme přijeli,
sníh jsme však nikde neviděli.
Ráno jsme se vzbudili
a na procházku vyrazili.

Bez sněhu se přežít dalo,
na hlíně se lyžovalo.
Za sprosté slovo se klikovalo
nebo také dřepovalo.

Pak pokoje jsme uklidit museli,
abychom body neztratili.

Každý večer jsme společně byli
a všichni si to užívali.
Do her jsme se zapojili
a s chutí si je užívali.

Instruktoři dobří byli
a nikdy nás nezklamali.
Dobré hry vymýšleli,
těmi nás zabavili.

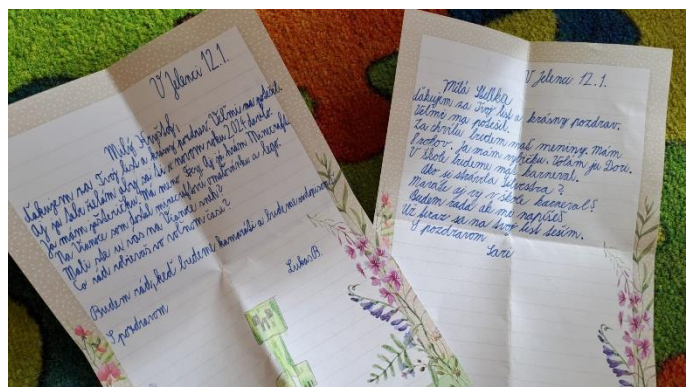
V. a V. Čepičková, V. Plochová,
A. Horešovská, E. Havlínová 7.B

DOPISOVÁNÍ TŘEŘÁČKŮ SE SLOVENSKÝMI KAMARÁDY

Díky podzimní celostátní a vlastně i mezinárodní akci **Záložka spojuje** se dětem ze 3.B podařilo navázat spojení se žáky ze slovenské školy v Jelenci. Zrodila se krásná aktivita – dopisování mezi českými a slovenskými dětmi. Přestože slovenská škola **ALAPISKOLA** z Jelence poblíž města Nitry, je menší než ta naše, a i třeřáčků tam mají méně než u nás, každý žák nakonec svého kamaráda ze Slovenska k dopisování dostal. Někdo mladšího, někdo staršího. Tento týden už posíláme třetí dopis a moc se těšíme na odpovědi. Je totiž i velmi zábavné číst - po slovenski ☺. My zase odpovídáme česky. Jsme rádi, že máme nové kamarády, kteří kromě jiného jazyka mají vlastně úplně stejné zájmy a záliby, jako my.

H. Dittrichová TU 3. B

In the House

Najdi 11 druhů nábytku

D	S	O	F	A	B	L
C	C	A	R	P	E	T
L	D	O	O	R	D	M
O	K	T	W	Z	K	I
S	CH	A	I	R	N	R
E	J	B	N	G	F	R
T	U	L	D	X	L	O
A	W	E	O	Z	O	R
Q	U	A	W	H	W	H
F	O	I	D	G	E	F
U	P	B	N	S	R	C

N. Baborová 9.B

1) Match the names to the pictures. / Přiřaďte názvy k obrázkům.

DOG

TURTLE

PARROT

CAT

ELEPHANT

2) Write in English. Napište anglicky.

11 = _____

12 = _____

15 = _____

17 = _____

Žlutá

Zelená

Černá

Hnědá

= _____

= _____

= _____

= _____

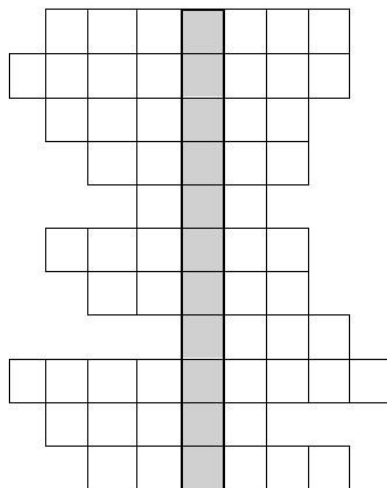
Elis Josef, Elis Jan, Milerová Natálie 8.C

PUNS (přesmyčky)

1. Vyřeš přesmyčky a zapiš je do křížovky.
2. Z tajenky vypiš co nejvíce slov, co najdeš a zapiš je do řádků.

Food	
1.	rotacer
2.	cumberca
3.	totapo
4.	monel
5.	geg
6.	nabana
7.	lepap
8.	pera
9.	berryblue
10.	hapec
11.	matoto

Berková & Sailerová 8. C

PROTOŽE ...

Nedělej to.

Nezamíluj se, neupínej se na lidi, neboť až moc hodná.

Nezamíluj se, protože ze začátku se budeš mít krásně, možná z toho budeš psát i básně. Ucítíš radost v srdci, ale neuvědomíš si, že jsi někde uvnitř jako v kleci.

Neupínej se na lidi, protože odejdou. Dělají že jsou kamarádi, ale po čase zjistíš, že tě ani neměli rádi.

Snažíš se, co můžeš, aby kamarádství fungovalo, ale nakonec kus tvojí lásky ti to vzalo. Vzalo ti to důvěru a u lidí si stavíš zeď, aby ti neublížili už teď.

Nebuď až moc hodná. Stejně to nikdo neocení. Vaříš lidem, pomáháš jim, když jsou smutní. Oni zavolají a ty běžíš. Ale ty pak v posteli ležíš a brečíš, protože když jim jako první nenapíšeš ty, oni si ani nevzpomenou. Nevzpomenou si, že je miluješ, že obrazy pro ně maluješ a říkáš si, jak se asi maj. Doufáš, že tu samou lásku, co jim dáváš ty, ti dají.

Nebuď až moc hodná. Nedopadne to nikdy tak, jak chceš.

Teď už jenom jdeš a na lidi se ani nedíváš, ani se neusmíváš, jenom se skrýváš a doufáš, že to bude v pořádku a všechno bude dobré jako na počátku.

G. Muráriková 9. B

RECENZE

MY TŘI VE SNĚHU A VÁNICI

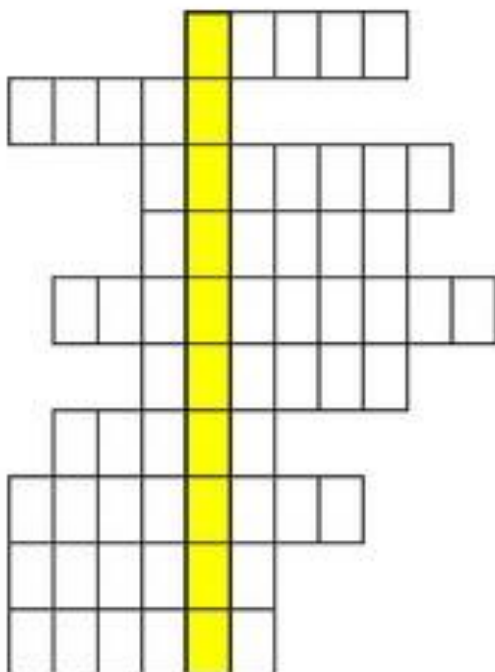
NAPSALA: Věra Řeháčková

Dívka jménem Karolína se vydává s otcem a svými dvěma bratry strávit zimní prázdniny do srubu v horách. Zhýčkaná městská dívka trpí nudou, chybí jí město a kamarádi. Otec jednoho dne odjíždí doplnit zásoby do města a srub je zasypán velkou lavinou. Nesnáze a strach sourozence stmelí. Dívka zastává roli hospodyně a matky. Bez signálu se z chaty dostávají vlastními silami. Místo zhýčkané pubertáčky odjíždí domů dívka, která zachránila své sourozence.

M. a K. Hlaváčkovy 8. B

KŘÍŽOVKA Č. 1:

Praha je hlavní

kanál

zemědělské stavení

stařešina kmene

zubař

duchovní

droždí, vejce, mouka

jeden ze zubů

tělocvičný úkon

držák not

BROWNIES

Ingredience:

- tmavá čokoláda
- vejce (3 ks)
- krupicový cukr 250 g
- mouka pšeničná hladká 85 g
- kypřicí prášek do pečiva

Postup

- Předehřejeme troubu na 150°
- Hranatou formu nebo pekáček vymažte a vyložte pečícím papírem
- Nalámanou čokoládu spolu s kousky másla rozpustíme (nad vodní lázní nebo velmi opatrně, po krátkých časech – v mikrovlnné troubě).
- Vejce vyšleháme do světlé pěny, pak přidáme cukr a pokračujeme ve šlehání do té doby kdy bude směs hustá a lesklá
- Opatrně vmícháme vaječnou pěnu do rozpuštěné čokolády, navrch prosejeme mouku společně s práškem do pečiva a vše vymícháme do hladka
- Vlijeme do formy a pečeme 30-35 minut tak dlouho až je povrch pevný na dotek, mírně lesklý ale suchý
- Vnitřek by měl zůstat hutný a lehce tekutý, drobečky, které zůstanou na špejli (po píchnutí do brownies) by měly být vlhké
- Upečené brownies necháme alespoň hodinu vychladnout, v průběhu chladnutí se zpevní
- Nakrájíme na čtverečky, ty můžeme po nakrájení nechat vychladnout na mřížce

K. Macháčková 8.B

JE VŠE V POŘÁDKU?

Zrovna jsem vycházel z hlavních dveří budovy, kde pracuji, když mi v brašně začal zvonit telefon. Hned jsem ho z brašny vytáhl a podíval se na displej. Martina Kučerová. Domovní mojí pětasedmdesátileté maminky.

Hovor jsem přijmul. Než jsem však stihl jen otevřít pusku, abych pozdravil, vzala si rovnou slovo paní Kučerová.

„Dobrý den pane Zouzalíku, vím, že toho jistě máte dost, ale vaše maminka si dnes trochu připekla oběd a zakouřila celý domovní vchod, no a-“ ani jsem ji nenechal domluvit. „Jak jako zakouřila? Je v pořádku?“ Náhle nastalo hrobové ticho a jak jsem během hovoru šel svižným krokem z práce k autu, tak jsem se uprostřed chodníku zastavil. Měl jsem strach.

„Paní Kučerová, je moje maminka v pořádku?“ Slovo od slova byl tón mého hlasu důraznější.

„Ano, ano. Vaší mamince nic není, jen abyste za ní kdyžtak zašel a znovu si s ní zkusil promluvit o... no, vy víte o čem. Možná by to bylo tak pro všechny lepší.“ Věděl jsem, co to znamená, ale samotnému se mi to nelíbilo. Jenže se zdá, že celá ta dnešní šlamastika paní Kučerové poslouží jako takové eso v rukávu pro případ, že bychom snad já nebo maminka protestovali.

„Díky bohu, určitě za ní zajedu, zrovna jsem skončil v práci, tak zajedu rovnou tam.“ Trochu nenápadně jsem její předešlý návrh obešel.

„Dobrá, to bude fajn. Tak přeji hezký den.“

„Na shledanou.“ Ukončil jsem hovor a zrovna došel k mému autu. Nasedl jsem, nastartoval a vyrazil rovnou k mamince domů. Cesta nezabrala dlouho, maminka bydlí jen několik bloků od mé práce.

Hned jak jsem dojel před bytový dům mojí maminky, zaparkoval jsem blízko vchodu a rovnou k němu i vyrazil. Na zdi vedle dveří jsem mezi příjmeními našel Zouzalíková H. a stiskl zvonek. Z reproduktoru se po chvíli ozvalo: „Haló? Kdo je tam?“ Spadl mi kámen ze srdce, když jsem maminčin jemný hlas zaslechl. „To jsem já mami, Tonda. Otevři mi prosím.“ Po tom, co se mamince ohlásím, elektrický zámek na dveřích zabzučí a já vejdu dveřmi do hlavního vchodu. Vydal jsem se po schodech do druhého patra, kde už na mě přede dveřmi maminka čekala. Vypadala zas o kousek menší, než když jsem ji minulý týden vezl na nákup.

„Toníku,“ oddechne si a já si ji vtáhnou do objetí. Voněla jako vždy - po škvarkových plackách a ovocném čaji. A určitě dobře věděla, že o tom s tím připečeným obědem vím.

„Jsi v pořádku mami, není ti nic?“ Sjedou jí dlaněmi podél ramenou až po lokty, přičemž si ji se starostí prohlížím.

„Nene. Jen pojd' dál, prosím,“ pozve mě a já si zuju boty. Maminka mi už mezitím zmizela kdesi v bytě. Tak jsem za sebou zabouchl dveře a vydal se za ní. Trefil jsem se správným směrem do kuchyně, kde už pokládala konvici na čaj. „Dáš si jahodový, nebo švestkový?“ Ukáže mi dvě různě barevné krabičky s čajovými pytlíky.

„Jahodový. Ukaž, udělám to. Běž si zatím sednout, mami,“ přistoupím k ní a vezmu z jejích rukou sáčky s čajem. Když se voda uvaří a čaje se vylouhují, položím hrnky na tácek a jdu do obývacího pokoje. Hrnky s čajem položím opatrně na stůl a sednu si na pohovku vedle maminky. Křečovitě uchopila hrnek za ucho a opatrně z něj usrkla. „A pročpak jsi vlastně přišel, Toníku?“ Podívala se mi hluboko do očí.

„No, mami... myslel jsem, jestli by nebylo lepší... no třeba zkusit ten domov pro seniory,” na sucho jsem polkl. „Víš, tam by se o tebe dobře postarali a-“ přeruší mě.

„Ano, já vím, synu. Já vím. A jestli si to přeješ, půjdu tam.” Řekla to s naprostým klidem a jistotou. Až mě to překvapilo.

„Tady nejde o mě, ale o tebe mami. Nemůžu s tebou tady v bytě být a hlídat tě. Tam se o tebe postarají a já ti pořád budu vozit čerstvé tulipány a goudy z lahůdek na rohu. No a Máťa s Viki by tě taky rádi navštívili.” Maminka se jen tiše usmála.

Popili jsme čaj, podívali se na stránky různých rezidencí pro seniory a mamince se jedna dokonce zalíbila natolik, že jsme tam rovnou napsali žádací mail. Potom jsem se s maminkou rozloučil a odjel domů.

O nějaký čas později...

„Mami, máš všechno sbalené? Dneska už za tebou nestihnu zajet, musím vyzvednout Viki z tancování. Ráno přijedu tedy hned v sedm, abychom tam stihli všechno navozit, ano?” Zrovna jsem s maminkou telefonoval po cestě z práce. Zítra je velký den - maminka se bude stěhovat do rezidence pro seniory.

„Ano, Toníku, všechno mám. Jen Viktorku moc pozdravuj a Máťu taky, že se mi po nich moc stýská. Ráno se uvidíme, opatruj se, papa.” Podle hlasu jsem poznal, že se usmívala.

Dokonce mi i připadalo, že se do „nového domova i těší.

„Pa,” rozloučil jsem se i já a hovor ukončil.

Druhého dne ráno...

Již podruhé zvoním na maminčin zvonek a dveře se pořád neotevřely. Asi se zapoměla a jako každé jiné ráno se dívá na hlasitě hrající televizi. Stiskl jsem tlačítko zvonku potřetí, ale stále nic. Vyhrabal jsem tedy v tašce klíče od mého domu, kde mám pro případ nouze i kopie maminčiných klíčů. Odemkl jsem si dveře sám a vyšel po schodech k maminčině bytu. Zaklepal jsem, ale televizi, ani maminku jsem neslyšel. Vytáhl jsem proto druhý klíč aodemkl byt. Vešel jsem dovnitř „Mami?” Možná že to tu do noci uklízela, aby si stěhováci snad nemysleli, že to není pořádná dáma. Pak se unavila a šla spát.

Nikdo se neozýval.

Vydal jsem se do ložnice, kde jsem spatřil maminku ležet v posteli. Došel jsem k její posteli a chystal se jí vzbudit. Maminka měla tvář úplně jako spokojené miminko. Bohužel, už ale spokojeně neoddechovala...

„Antoníne vstávej!” Probudil jsem se do okamžiku, kdy nade mnou stojí má žena, která se mnou vši silou třese.

„Co se stalo?” Pomalu se posadím a promnu si rozespálé oči.

„Přijdeš pozdě do práce, to se stalo.” Byl to snad jenom sen? Trhl jsem sebou a začal zběsile hledat na nočním stolku můj mobil. Vytočil jsem maminčino číslo.

První zazvonění...

Druhé. ...

„Ahoj Toníku, copak potřebuješ?”

„Ahoj mami, nic nic, jen jestli je vše v pořádku.”

N. Ondřejková 9. C

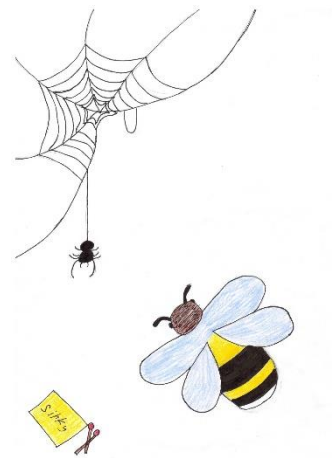
KRÁTKÉ POHÁDKY 6. B

Pavouk hrdina

Za devatero skříňkami a umyvadly byl jednou jeden pavouček, který měl krásnou pavučinku. Jednoho dne přiletěl čmelák a ten chtěl nějaké zápalky na stavbu.

Král vyhlásil, že tento čmelák je podvodník. Do království se začali sjíždět strážé, aby ho našli, ale nikomu se to nepodařilo. Až se nakonec objevil pavouk, který ho uvěznil a do pavučiny ho zabalil.

R. Blažek, ilustrace S. Bauerová

Egyptský lev

Za devatero horami a za devatero řekami byl jednou jeden lev, který měl telefon na hraní Robloxu. Jednoho dne přiletěl pták Pepa a ten chtěl ten lvův telefon, aby mohl hrát taky Roblox. Král vyhlásil, že jen lev smí mít telefon, protože je to jeho syn. Do království se začali sjíždět ptáci, aby protestovali, že si to nezaslouží být bez mobilu, ale nikomu se to nepodařilo. Až se nakonec objevil puštík, který řekl, aby byl mír a rozhodl, že by měli mít všichni telefon a tak učinil. Všichni byli šťastní, že měli telefon a hráli Roblox.

K. Sochorová

Milovník rýže

Za devatero horami a za devatero řekami byl jednou jeden Trantran, který měl hrozně rád rýži. Jednoho dne přiletěl pták rýžovák a ten chtěl, aby Trantran udělal rýži pro krále. Král vyhlásil, že pošle mezi pár lidí úkol a kdo ho splní první, vyhraje. Do království se začali sjíždět soutěžící, aby donesli královi splněný úkol, ale nikomu se to nepodařilo. Až se nakonec objevil Trantran, který donesl rýži a nechal krále ochutnat. Král ochutnal rýži a byl najednou úplně mimo. Rýže byla tak dobrá, že ho přenesla do rýžového světa. Trantran si nakonec odnesl pytel zlaťáků a slib od krále, že mu postaví na náměstí sochu.

Text a ilustrace A. Hudek

Rybolovka

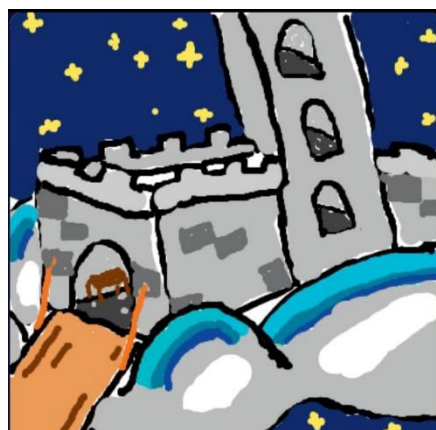
Za devatero houbami byl jednou jeden drak, který měl mnoho jeskyní. Jednoho dne přiletěl plameňák a ten chtěl ryby od houby jménem rybolovka. Král vyhlásil, že to je nesmysl a rybolovka prý neexistuje. Do království se začali sjíždět draci, aby našli rybolovku, ale nikomu se to nepodařilo. Až se nakonec objevil jelen Čenda, který ho našel rybolovku a přinesl ryby plameňákovi, který je pak odnesl, aniž by poděkoval.

A. Buchová

Nesmyslný mrak s chudáky

Za devatero městy byl jednou jeden mrak, který měl dům na zádech. Jednoho dne přiletěl k chudým lidem a chtěl, že by bezdomovci bydleli u něj. Král vyhlásil, že by to byl dobrý nápad. Z domečku na mraku se stalo království. Do království se začali sjíždět bezdomovci, aby mohli žít jako normální lidi, ale nikomu se to nepodařilo. Až se nakonec objevil král chudáků, který zvětšil mrak, aby tam mohli žít bezdomovci z celého města.

K. Pšemeckij, ilustrace J. Sochor

Byl jeden drak

Za devatero horami, desatero řekami byl jednou jeden král, který měl dlouhé vousy. Jednoho dne přiletěl drak a ten chtěl kabát, který má na sobě draka.

Král vyhlásil, že drak potřebuje kabát a manikúru. Do království se začaly sjíždět švadleny, aby ušily drakovi kabát, ale nikomu se to nepodařilo. Až se nakonec objevil děda, který uměl šít a nakonec mu kabát ušil.

Text a ilustrace A. Pavliková